

"Zij werden "de witte raven" genoemd (deel 2)"

Een eeuw nadat Rome de starre christelijke leer met zijn afkeer van ieder zinsgenot had aanvaard, ging die stad zelf ten onder. Net goed! Het werd veroverd door heidense barabaren die zelf gelukkig heel wat minder sexu-eel geremd waren en de oude kultus van de aanbidding van het gelijk-slachtelijke vlees in ere herstelden. (Haeberle 1978, 440-441). Het Griekse zedelijkheids ideaal was de schoonheid van ziel en lichaam en vrije zelf beheer sing. De gefrustreerde christenheid verving dit appèl door wurgen-de kuisheidswetten en strikte voor schriften; elke overtreding daarvan diende onmiddellijk op gruwelijke wijze worden bestraft naar Oud Testamentisch voorbeeld met de dood. Op seksueel gebied richtten zij zich naar de seksfobie van het Oude Testament: seks was niet alleen slecht, zondig, dierlijk, maar vooral gevaarlijk en heidense afgoderij. Het is opvallend dat die bekrompen opvattingen in de evangeliën gelukkig nergens terug te vinden zijn. De maatschappij rond het begin van de jaartelling tolereerde prostitutie, buitenechtelijk geslachtsverkeer, homoseksualiteit en liefde tussen jongens onderling en jongens en mannen in ruime mate. De oude, impotente kervaders daaren tegen ijverden in hun geschriften tegen alle wellust en seks.

In perioden van grote welvaart, vooruitgang en kulturele ontwikkeling was men ruimer en verdraag zamer. De Germanen, vooral de Franken hechtten vanouds af aan hoge waarde aan de liefde tussen mannen en jongens, in haar ideale vorm iets verhevens, edels en fijns (Bulloughs 1976, pag. 370). De renaissance was een gelukkige bloeitijd waarin de klassieke idealen van de oudheid herleefden, met inbegrip van de jongens- en mannenliefde. Beroemde kunstenaars zoals Michelangelo, Leonardo da Vinci en Il Sodoma (Giovanni Antonio Bassi) kwamen min of meer openlijk uit voor hun liefde voor jongens en mannen. Zoals steeds weer in kulturele bloeitijdperken- de Griekse oudheid, het Rome van Keizer Augustus, Shakespeare's Engeland, het Frankrijk van Lodewijk XIII, de jaren zestig in New York, Londen en Amsterdam- vergunden de mensen zich een on-voorstelbare sexuele vrijheid, eenvoudigweg omdat ze boordevol zaten van de vitaliteit en creativiteit. (Banens 1981, pag. 34; Van Emde Boas 1970, pag. 82- 83; Daniel 1957, pag. 43).

Pas in de veertiende eeuw begon de kerk de wereldlijke gezagsdragers aan te zetten tot vervolging en bestrijding van de zogenaamde "sodomie," Die vervolging maakte veel slachtoffers onder de geestelijkheid, de monniken en de adel. Ook toen was de liefde van mannen voor mannen en van vrouwen voor vrouwen een populaire zaak bij het volk. De moraal kreeg echter helaas een steeds sterkere greep op de mensen en zoals altijd ging dit gepaard met een vermeerdering van het aantal perversies en neurosen (Kerscher 1979, pag. 115; Taylor 1953, pag. 27).

Bij de Romeinen gold de phallus (erektie) als afweer tegen het boze oog en zelfs kinderen droegen een bronzen phallus aan een kettinkje om de nek. In steden diende de phallus als wegwijzer naar badhuizen.

Het wordt hard tijd om dit gebruik opnieuw in te voeren in het verenigd Europa dat toch het hernieuwde Romeinse rijk is volgens sommige uitleggers van de Bijbel, zoals Hal Lindsey en Billy Graham.

Op het Griekse eiland Delos tooien enorme stenen manlijke geslachtsdelen de opgang tot het altaar van Dionysus, geslachtsdelen omhoog wijzend van hun voetstuk van reusachtige overvolle, opgekropte strakke zaadballen naar een werkelijkheid van boven. Waar blijft een kerk

in Nederland die ter verhoging van het bezoekers aantal een stenen beeld voor de ingang neer zet van een enorme stijve, goed dooraderde lul, ongeveer van het formaat van de nationale erekte, dat verzetsbeeld op de Dam.

In elke cultuur of gezelschap waar men de gelegenheid heeft jongens en mannen naakt te zien ontstaat vanzelf een bijzondere verering voor het manlijk schoon. Soms gaat die verering hand in hand met aanbidding van het vrouwelijk lichaam maar heel vaak ook niet. De sexuele omgang tussen mannen is altijd superieur geweest aan de doorsnee heterosexuele wijze. Het genoeg is ook heel wat groter. De man die zich aan een andere man overgeeft met hart, geest, ziel en lichaam neemt deel aan de eeuwenoude cultus van het genot.

De oude Grieken zijn een sprekend bewijs van deze stelling. Op sommige plaatsen hielden ze zelfs schoonheidswedstrijden voor jongens. Zelfs een vrouwenjager als Goethe moest uiteindelijk erkennen dat, zuiver esthetisch bezien, het manlijke lichaam veel mooier en aantrekkelijker is dan dat van de vrouw (Bloch 1909)

Ik heb al eerder beweerd dat sexuele afwijking en okkultisme, in het bijzonder met de meer extreme vormen van deze duistere kunsten meestal nauw samen hangen met bizarre sex.

Een vrouwelijk spiritisties medium vertelde de bekende parapsychologische onderzoeker Brad Steiger dat ze geschokt was te ervaren dat de meeste kollega mediums fervente homoseksuelen waren.